

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การสรุปผลการวิจัยเรื่อง ผลการสอนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานกลุ่มเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดู่หนองไผ่ จังหวัดสุรินทร์ ครอบคลุมเนื้อหาสาระที่สำคัญดังนี้

1. สรุปผลการวิจัย

1.1 วัตถุประสงค์

1.1.1 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน

1.1.2 เพื่อศึกษาความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียน หลังจากการสอนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน

1.2 สมมติฐานการวิจัย

1.2.1 นักเรียนที่เรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

1.2.2 นักเรียนที่เรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน มีความสามารถในการทำงานกลุ่ม หลังจากการเรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนอยู่ในระดับมาก

1.3 วิธีดำเนินการวิจัย

1.3.1 **ประชากร** ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 ของโรงเรียนในกลุ่มเครือข่ายชุมพลบุรี 2 สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาสุรินทร์ เขต 2 จังหวัดสุรินทร์ ซึ่งมีทั้งหมด 6 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน จำนวน 6 ห้องเรียน จำนวน 160 คน

1.3.2 **กลุ่มตัวอย่าง** กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดู่หนองไผ่ จังหวัดสุรินทร์ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1

ห้องเรียน จำนวน 40 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ด้วยการจับฉลาก มา 1 ห้องเรียน จากจำนวนห้องเรียนทั้งหมด 6 ห้องเรียน ได้ห้องเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 2/1

1.3.3 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

- เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย
- 1) แผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน กลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ที่ใช้การจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน จำนวน 4 แผน รวม 16 ชั่วโมง
 - 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ
 - 3) แบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่ม

1.3.4 การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามลำดับดังนี้

- 1) ทำการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มทดลอง ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน แล้วตรวจคำตอบบันทึกผลการสอบไว้สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล
- 2) ดำเนินการทดลองโดยผู้วิจัยดำเนินการสอนนักเรียนด้วยตนเอง ซึ่งสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน จำนวน 16 ชั่วโมง
- 3) หลังจากการทดลองตามแผนการจัดการเรียนรู้ทำการทดสอบหลังเรียนกับกลุ่มทดลองด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน และทำการประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียน ด้วยแบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่ม
- 4) ตรวจคำตอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและแบบประเมินความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียน บันทึกผลเพื่อนำไปวิเคราะห์ข้อมูล

1.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

- 1.4.1 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างก่อนการทดลองและหลังการทดลองโดยหาค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยใช้ t -test dependent
- 1.4.2 ประเมินผลความสามารถในการทำงานกลุ่มของนักเรียน โดยหาค่าเฉลี่ย (\bar{x}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

1.5 ผลการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ปรากฏผลดังนี้

1.5.1 นักเรียนที่เรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

1.5.2 นักเรียนที่เรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน มีความสามารถในการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก

2. อภิปรายผล

การวิจัยเพื่อศึกษาเรื่อง ผลการสอนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสามารถในการทำงานกลุ่มเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านดู่นาหนองไผ่ จังหวัดสุรินทร์ ผลจากการวิจัยอภิปรายได้ดังนี้

2.1 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ของนักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ คือ นักเรียนที่เรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน ด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประภาพร บุญพิทักษ์สกุล (2549: บทคัดย่อ) และสอดคล้องกับงานวิจัยของสายสุนีย์ หนูแสง (2546: บทคัดย่อ) และสอดคล้องกับงานวิจัยของเจียมจิรา ศิริธนานุกุลวงศ์ (2548: บทคัดย่อ) และสอดคล้องกับงานวิจัยของรัตนา เขตผดุง (2542: บทคัดย่อ) และสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรา วีระเผ่า (2544: 57) และสอดคล้องกับงานวิจัยของจิรพรรณ ยมขวัญเมือง (2547: 33) และสอดคล้องกับงานวิจัยของอร่าม วัฒนา (2536: 95-96)

การที่นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนนั้น อาจเนื่องมาจากการออกแบบการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนได้มีการแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มๆ หลังจากนั้นครูก็กำหนดสถานการณ์ให้ผู้เรียนเรียนสงสัย แล้วให้ผู้เรียนในแต่ละกลุ่มได้ลงมือแสวงหาคำตอบจนผู้เรียนสามารถสรุปความรู้ได้ด้วยตนเอง ส่งผลให้ผู้เรียนจดจำความรู้ได้นาน มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ เกิดความสนุกสนานในการเรียนไม่เบื่อหน่าย ตลอดทั้งเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีความตั้งใจในการเรียน จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของซุคแมน (Suchman, 1962: 1 อ้างถึงใน พัชรา วีระเผ่า, 2544:

10) ที่กล่าวไว้ว่า ความรู้ที่ได้รับจากการเรียนด้วยการสอนแบบสืบสวนสอบสวนจะมีคุณค่า มีความหมายสำหรับนักเรียนมากกว่าความรู้ที่ได้จากคนอื่นบอกให้จำ เพราะว่ามันนักเรียนเป็นผู้ค้นพบความรู้ต่างๆได้ด้วยตนเอง ความรู้ที่เกิดขึ้นด้วยวิธีนี้จะฝังแน่นและเป็นประโยชน์ต่อนักเรียนได้นาน และเนื้อหาที่นำมาทดลองสอนในครั้งนี้เป็นเนื้อหาที่เกี่ยวกับกฎหมายในชีวิตประจำวันของผู้เรียนซึ่งเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวและเกี่ยวข้องกับการดำเนินชีวิตประจำวันของผู้เรียน จึงทำให้นักเรียนมีความตั้งใจและสนใจเรียนมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับมาตเซียลลาส และคอกซ์ (Massialas and Cox อ้างถึงใน กาญจนา ศิริมุสิกะ, 2543: 58) ที่กล่าวว่า ถ้าผู้สอนนำเอาปัญหาหรือเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ในชีวิตประจำวัน สอดคล้องกับความสนใจ วุฒิภาวะ หรือสิ่งที่จะออกไปเผชิญในสังคมแล้ว จะเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนได้มาก

2.2 การศึกษาความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังการเรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน

2.2.1 ด้านบทบาทการเป็นผู้นำกลุ่ม

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้วิธีสอนวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนมีความสามารถในการทำงานกลุ่มด้านบทบาทการเป็นผู้นำกลุ่มอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนนั้นได้กำหนดให้นักเรียนทำงานร่วมกันในการแก้ปัญหาเป็นกลุ่มย่อยโดยการเรียนแบบสืบสวนสอบสวน ผู้เรียนจึงมีการแบ่งงานให้รับผิดชอบร่วมกันภายในกลุ่ม ทำให้สมาชิกทุกคนรู้จักบทบาทหน้าที่ของตนเองไม่ว่าจะเป็นผู้นำหรือผู้ตาม มีการร่วมกันอภิปราย ปรึกษาหารือเพื่อแก้ปัญหาาร่วมกัน ก่อให้เกิดความสามัคคีภายในกลุ่ม ดังที่สิริวรรณ ศรีพหล (2536: 224-225) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการทำงานเป็นกลุ่มสรุปได้ว่า การทำงานกลุ่มเป็นการฝึกให้ผู้เรียนเข้าใจและเรียนรู้เกี่ยวกับบทบาททั้งของตนเองและสมาชิกของกลุ่มอื่นๆ บทบาทในการเป็นผู้นำ และบทบาทในการเป็นผู้ตามและเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียน ได้ฝึกทักษะทางด้านความคิดร่วมกับผู้อื่น เช่น การแก้ปัญหา การตัดสินใจ เป็นต้น ซึ่งลักษณะการปฏิบัติหน้าที่ของผู้นำกลุ่มของการเรียนแบบสืบสวนสอบสวนดังกล่าวส่งผลให้ผลงานของกลุ่มบรรลุเป้าหมายได้อย่างมีประสิทธิภาพ และทำให้นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมความสามารถในการทำงานกลุ่มด้านบทบาทการเป็นผู้นำอยู่ในระดับมาก

2.2.2 ด้านบทบาทการเป็นผู้ตาม

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนมีความสามารถในการทำงานกลุ่มด้านบทบาทการเป็นผู้ตามของกลุ่มอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวน

สอบสวนนั้น ได้กำหนดให้นักเรียนทำงานร่วมกันในการแก้ปัญหาเป็นกลุ่มย่อยโดยการเรียนแบบ สืบสวนสอบสวน นักเรียนจึงแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบภายในกลุ่ม ส่งผลให้สมาชิกทุกคนเกิด ความร่วมมือกัน สมาชิกทุกคนมีความกระตือรือร้นที่จะทำงานร่วมกัน ให้ความร่วมมือในการ ปฏิบัติกิจกรรมร่วมกัน รู้จักบทบาทและหน้าที่ของตนเอง และปฏิบัติตนเป็นสมาชิกที่ดีของกลุ่ม จึงส่งผลให้การทำงานของกลุ่มประสบความสำเร็จ ดังคำกล่าวถึงประโยชน์ของการทำงานกลุ่ม ของสิริวรรณ ศรีพหล (2536: 224-225) ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวน สอบสวนดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมความสามารถในการทำงานกลุ่มด้านบทบาทการเป็นผู้ ตามอยู่ในระดับมาก

2.2.3 ด้านบทบาทการทำงานร่วมกันเป็นทีม

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้ วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนมีความสามารถในการทำงานกลุ่มด้านกระบวนการทำงานร่วมกัน เป็นทีมอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวน สอบสวนนั้น ได้กำหนดให้นักเรียนทำงานร่วมกันในการแก้ปัญหาเป็นกลุ่มย่อยโดยการเรียนแบบ สืบสวนสอบสวน จึงทำให้สมาชิกภายในกลุ่มมีกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ คือ นักเรียน ได้มีการประชุมวางแผนการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม สมาชิกทุกคนได้มีส่วนร่วมในการทำงานตาม แผนที่กำหนดไว้ มีการอภิปรายแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน หลอมรวมความคิดเห็น และแนวทางการทำงานร่วมกัน สมาชิกในกลุ่มทุกคนจึงให้ความร่วมมือกันทำงานอย่างเต็มกำลัง ความสามารถ ดังที่ดัน (Dunn, 1972: 154) ได้กล่าวถึงผลของการทำงานเป็นกลุ่มทำให้นักเรียนมี ความสัมพันธ์ต่อกัน ทำให้นักเรียนไม่มีความรู้สึกโดดเดี่ยว การทำงานร่วมกันจะทำให้มีการ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน ส่งผลให้นักเรียนไม่เกิด ความเบื่อหน่ายในการเรียน และดังที่สติชิ คาเมียร์นิ (Sticchi-Damiani, 1981: 243) ได้ให้ ความเห็นว่ากรณีที่นักเรียนมีโอกาสให้ความร่วมมือกันในกลุ่ม จะทำให้สมาชิกภายในกลุ่มเกิด ความเป็นเจ้าของกลุ่มร่วมกัน สนใจเพื่อนร่วมกลุ่ม และช่วยกันทำกิจกรรมตามที่กำหนดให้มาก ยิ่งขึ้น ที่สำคัญนักเรียนจะมีแรงจูงใจในการทำกิจกรรมร่วมกันภายในกลุ่มของตนเอง เพื่อให้ ผลงานของตนเองดีกว่าผลงานของกลุ่มอื่นๆ ดังนั้นจึงทำให้นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบ สืบสวนสอบสวนดังกล่าวมีค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมความสามารถในการทำงานกลุ่มด้าน กระบวนการทำงานร่วมกันเป็นทีมอยู่ในระดับมาก

2.2.4 พฤติกรรมความสามารถในการทำงานกลุ่มรวมทุกด้าน

จากการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน โดยใช้ วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนมีความสามารถในการทำงานกลุ่มอยู่ในระดับมาก เป็นไปตาม

สมมติฐานที่ตั้งไว้คือ นักเรียนที่เรียนเรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน มีความสามารถในการทำงานกลุ่มหลังจากที่เรียนด้วยวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนอยู่ในระดับมาก ซึ่งน่าจะเป็นผลมาจากการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวนนั้นได้กำหนดให้นักเรียนทำงานร่วมกันในการแก้ปัญหาเป็นกลุ่มย่อยโดยการเรียนรู้แบบสืบสวนสอบสวน นักเรียนจึงได้แบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบร่วมกัน ได้ฝึกฝนทักษะของการเป็นผู้นำและผู้ตาม มีกระบวนการทำงานที่มีประสิทธิภาพ นักเรียนได้ร่วมมือช่วยเหลือกันทำงานอย่างเต็มกำลังความสามารถของตนเอง ส่งผลให้ผลงานของกลุ่มประสบผลสำเร็จ นอกจากนั้นการจัดการเรียนรู้เรื่อง กฎหมายในชีวิตประจำวัน มีเนื้อหาสาระเป็นเรื่องกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของผู้เรียน ทำให้ผู้เรียนสนใจหาคำตอบของปัญหาด้วยตนเอง จากแหล่งความรู้ต่างๆ ซึ่งความรู้ที่ได้จากการร่วมมือกันแสวงหานั้นก็จะเป็นความรู้ที่มีความถูกต้องและน่าเชื่อถือได้มากยิ่งขึ้น

ข้อสังเกตจากการวิจัยในครั้งนี้คือ การเรียนแบบสืบสวนสอบสวนทำให้นักเรียนได้ฝึกทักษะในการแสวงหาความรู้และสามารถค้นพบความรู้ได้ด้วยตนเองซึ่งผู้เรียนไม่เคยเรียนรูปแบบนี้มาก่อน ทำให้การเรียนการสอนของครูมีความสนุกสนาน ตื่นเต้น นักเรียนมีความตั้งใจและสนใจเรียน ไม่เกิดความเบื่อหน่าย ส่งผลให้นักเรียนอยากเรียนกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมและชอบกลุ่มสาระการเรียนรู้นี้ นอกจากนี้ยังพบว่าอุปสรรคในการทดลองคือ ระยะเวลาในการทดลองน้อยเกินไป ซึ่งการเรียนรูปแบบนี้จะต้องใช้เวลามาก และให้อิสระกับผู้เรียนให้มากที่สุด นอกจากนั้นการวิจัยในครั้งนี้ยังพบข้อสังเกตอีกคือ นักเรียนมีความตั้งใจและให้ความสนใจในการเรียนดี นักเรียนมีความสนุกสนานในการเรียน ไม่เบื่อหน่าย และที่สำคัญผู้วิจัยได้ให้ความสนใจติดตามนักเรียนอย่างทั่วถึง รวมทั้งคอยกำกับ ควบคุมและให้คำแนะนำแก่นักเรียนทุกกลุ่ม ทำให้นักเรียนมีความมั่นใจในการเรียนมากขึ้น และการใช้แบบสังเกตพฤติกรรมการทำงานกลุ่มที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีผลต่อการควบคุมนักเรียนให้ปฏิบัติตามกิจกรรมต่างๆด้วยความตั้งใจ ตลอดทั้งการเรียนการสอนในสัปดาห์แรกของการทดลองนักเรียนยังไม่คุ้นเคยกับวิธีการเรียนแบบสืบสวนสอบสวน แต่เมื่อได้ฟังคำอธิบายของครูนักเรียนก็สามารถทำกิจกรรมตามขั้นตอนของการสืบสวนสอบสวนได้ และเมื่อเรียนรู้ในแผนการเรียนรู้ต่อไป นักเรียนจะมีความชำนาญในขั้นตอนต่างๆมากขึ้น

3. ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

3.1 ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

3.1.1 วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน และผู้เรียนมีความสามารถในการทำงานกลุ่ม ครูที่สอนกลุ่มสาระการ เรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ควรนำเอาวิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนไปประยุกต์ใ้ การเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดทักษะการคิด รู้จักแสวงหาความรู้ ค้นพบความรู้ด้วย ตนเอง และพัฒนาความสามารถในการทำงานกลุ่มของผู้เรียน ซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนรู้จักหา แนวทางแก้ปัญหาของตนเองได้อย่างมีเหตุผล ตลอดจนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในสถานการณ์ จริงได้อย่างเหมาะสม

3.1.2 วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนนั้นถ้าจะให้เกิดผลได้ดียิ่งขึ้น ครูควรชี้แจง ให้นักเรียนเข้าใจหลักการ ประโยชน์และเห็นความสำคัญของการเรียนแบบสืบสวนสอบสวน พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนของการเรียนแบบสืบสวนสอบสวนให้นักเรียนเข้าใจและสามารถปฏิบัติ ได้อย่างถูกต้อง ตลอดจนทั้งการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนครูผู้สอนควรจัดเวลาเรียนให้มีความ เหมาะสมเพื่อนักเรียนจะได้มีเวลาในการคิด และให้อิสระในการคิดแก่นักเรียนจะทำให้นักเรียน เกิดความคิดสร้างสรรค์ได้ดียิ่งขึ้น

3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

3.2.1 ควรทำการศึกษาผลการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวน ในกลุ่ม สาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ในเนื้อหาอื่นๆและในระดับชั้นอื่นๆ และใน กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆที่นอกเหนือจากกลุ่มสาระการเรียนรู้สังคมศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้วย เพื่อจะได้มีแผนการจัดการเรียนรู้ที่กว้างขวางมากยิ่งขึ้น

3.2.2 การสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสืบสวนสอบสวนต้องคำนึงถึงการจัดเวลาให้มีความเหมาะสมด้วย